

EL MEU CAMPANAR

De tot alló antic i noble
que'm fa sentir i pensar,
no ja res en lo meu poble
com son airós campanar.

En el bell-mitj de la vila
clavá son peu el colós,
i per la iglesia s'enfila
arrogant y majestuós.

Pareix el alt solitari
símbol d'un místic anhel
forjat al peu del Sagrari
i dibuixat en el cel.

Veleta de filigranes
li ciny prevada corona,
i el *din, dón*, de ses campanes
veu armoniosa li dona.

Veu amiga, veu sinsera
en el gojar i el sofrir,
qu'es alegre o planyidera
segons alló qu'ens vol dir:

Cuan cap al deure nos guía
té la firmesa del pare,
i al toc del Ave-Maria
pren la dolzor de la mare.

Apenes l'alba barrunta
riu cantant *din, dón, din, dón*,
com si diguera: «ja apunta
la maravel·la del món».

Vela de nit i de dia
per el vell i per el gic,
i plany plé de melengia
per el pobre i per el ric.

Ell nos parla com ningú

d'aitra vida i altre nort,
i al toc d'animes mos dú
memories dels que s'han mort.

De fe ensemps probes doná,
i amor patri verdader,
cuan sos murs acribillá
el invasor extranjer.

Tot ho guarda i tot ho avisa,
clama cuan s'apega foc,
i antes de qu'ixca la Misa
ja ha donat el terser toc.

¡Oh, la dolsa campaneta
de la melodiosa veu,
sembla qu'els àngels l'han feta
pera cuan alsen a Deu!

I cuan ve la festa gran,
ab jubilosa porfia,
al vol ses campanes van,
omplint els cors d'alegria.

Els seus tocs en sa noblesa
tenen la rara virtud
de tornar-me a la infantesa
i a la hermosa joventud.

Sent les cinc de la vesprada
plena d'inocent ventura,
mirant eixir en bandada
les giquetes de costura.

I embelesada repare
cóm corren cap a sa llar
a besar la ma a la mare
i a buscar el berenar.

Só d'un hora delitosa
qu'el cor recorda ab plaer:
el de la sita amorosa
en la reixa del carrer.

Cuan per atsars de la vida
m'allunte del poble meu,
sa veleta beneida
em dona l'ullim adeu.

I el dia de ma vinguda,
ans de son terme jafar,
el primeret qu'em saluda
és nostre airós campanar.

¡Oh, campanar, a qui adore!;
cuan jo diga adeu al món,
encara que ningú em plora,
tú me planyirás: ¡*din!*, ¡*dón!*!

ENDRESSA

Guarde, com timbre de gloria,
uns hermosos versos teus,
dedicats a la memoria
de mon cosí Vicent Greus.

Lo qu'a Alginet enaltí
ta musa ho sabé cantar,
per aixó el teu nom posi
al front d'«El meu campanar».

Naixques i te criares
de sos murs al grat calor,
i a l'ombra seua et casares
en la reyna del teu cor.

JOSEFINA GREUS SAEZ

Alginet,

FÁBRICA DE BOLAS : Artículos para Billar

Paraguas : Sombrillas : Boquillas

: Bastones :

LUIS BRUGUERA

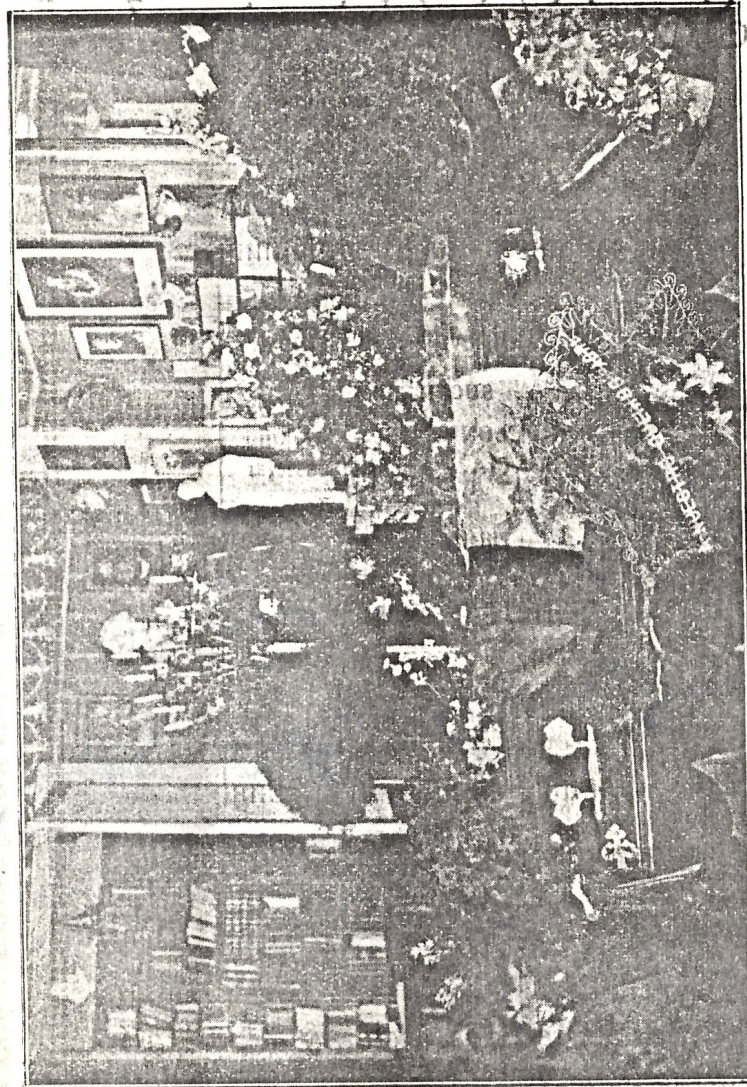
Artículos para regalos

Se telan y componen paraguas

LA CASA MAS ANTIGUA Y ACREDITADA

San Vicente, 41 (frente a la de S. Fernando)

- VALENCIA -

Aspecto que ofrecía la habitación mortuoria en que se hallaba el cadáver del nov. **Blasco Ibáñez**, en su casa de Mentón.